

[Himmelstrup.]

end de helt ubemidlede, der vil falde ind under denne Bestemmelse, eftersom der ikke er et større Antal Personer her i Landet under 15 Aar end godt og vel 900 000.

Endelig vil jeg gerne gøre en enkelt Bemærkning om § 57. Ved denne Paragraf forlænger den højtærede Finansminister en Række hidtidige midlertidige Told- og Afgiftsbestemmelser, som er gennemført ved forskellige Lovforanstaltninger op igennem 1930erne, om hvilke der har staaet overmaade megen Strid her i Folketinget og i Rigsdagen i det hele taget, og hvoraf der i hvert Tilfælde er nogle, hvis Forlængelse vi for vort Vedkommende ikke vil stemme for. Derfor vil jeg meget henstille til den højtærede Finansminister, om vi ikke, naar vi kommer til at tale om det i Udvalget, kunde tage § 57 ud af Forslaget, hvorefter vi, naar disse Bestemmelser udløber — jeg ved ikke, om det er til April Kvartal 1941 eller Juli Kvartal 1941 —, kan søge dem gennemført paa anden Maade med de Stemmer, som den højtærede Finansminister til den Tid raader over. Jeg tror, jeg tør sige, det er en Lapsus, at der ikke under de Forhandlinger, der er blevet ført hidtil, er blevet gjort opmærksom paa dette Forhold, og jeg henstiller altsaa, at vi i Fordragelighed kan tale om dette Spørgsmaal som i øvrigt om alle andre Spørgsmaal, naar nu Sagen, saaledes som den ærede socialdemokratiske Ordfører antydede, bliver henvist til Behandling i et Udvalg.

Korsgaard: Stort set er det forelagte Lovforslag jo en Fortsættelse af den bestaaende Lov. Jeg er naturligvis ganske klar over, at der er sket visse Ændringer i den bestaaende Lov, men saa overmaade store kan man vist ikke med Rette kalde dem.

Jeg erindrer, at da den gældende Lov blev vedtaget, skete det gennem et meget forceret Arbejde og i Virkeligheden hurtigere, end det var ønskeligt, idet der jo ikke blev nogen virkelig Lejlighed for Erhvervene til at udtale sig, i ganske særlig Grad om den tekniske Udformning af de Bestemmelser, som i mange Henseender havde Interesse for dem.

Jeg maa antage, at den Tid, der er gaaet siden da, i høj Grad har været anvendt til — og det bærer det nye Forslag jo ogsaa Præg af — at forbedre Forslaget i teknisk Henseende saa meget som paa nogen Maade muligt, og det er mit Haab, at Udtalelserne fra de Deputationer, som Udvalget vel sagtens vil komme til at modtage, vil

anerkende dette. Det er jo givet, at den finansielle Side af Sagen — det kan man paa Forhaand gaa ud fra — vil Erhvervene ikke synes saa svært godt om, og paa det Omraade vil det være vanskeligt at imødekomme dem, hvis ellers man skal have Pengene ind, men jeg haaber altsaa, man vil faa et stærkt Indtryk af — helst derigennem, at der ingen Klager kommer —, at den tekniske Udformning af det nye Forslag er en Forbedring.

Med Hensyn til, om det nu var nødvendigt fortsat at udskrive de betydelige Skatter, der her er Tale om, ved vi jo, at der er nogle, som mener, at det ikke var nødvendigt. Jeg hører ikke til dem. At der kan blive Balance paa indeværende Aars Finanslov, er jo efter den højtærede Finansministers Udtalelser ikke usandsynligt, men jeg forstaar overmaade vel, at det vil blive ganske overordentlig svært, hvis ikke Forholdene forandrer sig meget, at skaffe Balance for den kommende Tid, og derfor vilde jeg ikke anse det for rigtigt paa et Tidspunkt, hvor man maaske kunde undvære et eller andet mindre Beløb af dem, der her stilles Forslag om, at stryge hele Loven og saa igen i Løbet af et Aars Tid at staa over for i hvert Fald Sandsynligheden for at skulle udskrive en stor Del Skatter, som man for en kort Tid havde givet Afkald paa.

Dengang det oprindelige Forslag blev vedtaget, diskuteredes det jo, om det vilde være rimeligt at gennemføre en almindelig Omsætningsafgift i Stedet for de Særafgifter, vi har. Der kan utvivlsomt anføres en hel Del Grunde for baade det ene og det andet. For Eksempel kan der utvivlsomt anføres den Begrundelse for en almindelig Omsætningskat, at den er saa meget lettere at have med at gøre, men paa den anden Side er der ingen Tvivl om, at den rammer de allerdaarligst stillede, og det har man i hvert Fald gjort sig Anstregelser for ikke at gøre gennem det Forslag, som her foreligger. For øvrigt vilde jeg tro, at selv om de Afgifter, vi har, er lidt mere besværlige end den almindelige Omsætningskat, er de dog at foretrække. Saa er der ogsaa det, at naar man endelig engang har faaet en Skattelov, skal man beholde den, hvis Pengene ikke kan undværes. Jeg har meget ofte fremført den Anskuelse, at en gammel Skattelov er en god Lov, medens enhver ny Skattelov er en daarlig Lov; i hvert Fald er enhver Forskydning, som fremkommer ved at springe bort fra et System, som man vel ikke har prøvet saa overordentlig længe, men som man dog er inde paa, i sig selv saa uhel-